

อักษโกสกสูตร

○ ครั้งหนึ่ง เมื่อพระพุทธเจ้าประทับอยู่ที่พระวิหารเวฬุวัน อยู่ในเขตพระนครราชคฤห์ มีพราหมณ์คนหนึ่งชื่อ อักษโกสก ได้ทราบว่พราหมณ์การทวาชโคตรได้ไปบวชเป็นบรรพชิตในสำนักของพระพุทธเจ้า ก็โกรธชัใจ

เข้าไปเฝ้าพระพุทธเจ้าแล้วด่าบริภาษพระพุทธเจ้าด้วยวาจาอันหยาบคายมิใช่ของสุภาพชน

○ เมื่ออักษโกสกพราหมณ์กล่าวอย่างนี้แล้ว พระพุทธเจ้าได้ตรัสถามว่า พราหมณ์ ท่านมีญาติมิตรมาเยี่ยมบ้างไหม พราหมณ์ได้ทูลตอบว่ามีมาเป็นครั้งคราว

พระพุทธเจ้าก็ได้ตรัสถามต่อไปว่า พราหมณ์เมื่อมีญาติมิตรมาหา ท่านเคยจัดของบริโภคนหรือของค้ำต้อนรับแขกของท่านบ้างหรือไม่ พราหมณ์ก็ทูลตอบว่า ข้าพระองค์ได้จัดของบริโภคนและของค้ำต้อนรับญาติมิตรในบางครั้ง

○ พระพุทธเจ้าได้ตรัสถามว่า พราหมณ์ ถ้าญาติมิตรผู้เป็นแขกเหล่านั้นไม่รับ ของบริโภคนและของค้ำเหล่านั้นจะเป็นของใคร พราหมณ์ได้ทูลตอบว่า ของต่างๆ เหล่านั้นเป็นของข้าพระองค์

○ พระพุทธเจ้าได้ตรัสว่า พราหมณ์ ข้อนี้ก็เป็นอย่างเดียวกัน เราไม่รับการค้าของท่าน ฉะนั้น การค้าว่าก็กลับไปเป็นของท่านผู้เดียว ผู้ใดค้าโกรธตอบบุคคลผู้ค้านั้นเราว่าบริโภคร่วมกัน เรานั้น ไม่บริโภคร่วม

○ พระพุทธเจ้าได้ตรัสต่อไปว่า...

ผู้ไม่โกรธ ฝึกฝนตนแล้วมีความเป็นอยู่สม่ำเสมอ

บุคคลที่ไม่โกรธตอบบุคคลผู้โกรธ

ชื่อว่าชนะสงครามที่ชนะได้โดยยาก

ผู้ใดรู้ว่าผู้อื่น โกรธแล้วมีสติสงบเสียได้

ผู้นั้นชื่อว่าปฏิบัติประโยชน์แก่ทั้งสองฝ่าย

คือ แก่ตนและผู้อื่น

○ เมื่อพระพุทธเจ้าได้ตรัสอย่างนี้แล้ว อักโกสกพราหมณ์คิดได้และเข้าใจ ได้กราบทูลว่าภายิตของ พระองค์แจ่มแจ้งมาก เปรียบเหมือนบุคคลหงายของที่คว่ำ เปิดของที่ปิด บอกทางแก่คนหลง หรือ ส่องประทีปในที่มืด คนมีจักษุยอมเห็นรูปได้ ข้าพระองค์มีความศรัทธา ขอพระองค์พึงอุปสมบทข้า พระองค์อยู่ในสำนักของพระองค์ต่อไป

○ เมื่ออักโกสกได้รับการอุปสมบทแล้ว ก็ได้ปฏิบัติอย่างไม่ประมาท มีความเพียร ใช้ปัญญา พิจารณาในธรรมต่างๆ จนถึงความรู้ที่แท้จริงอย่างแจ่มแจ้ง ก็ได้สำเร็จพระอรหันต์